

aeiou2U.ttf

a e i o u

V Cézarej žil isty muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italovia. Bol nábožný a bohabodný s celým svojím domom. Dával vel' a almužien l'udu a ustanoviťe sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza ľuďom a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prel aknuty povedal: „Co je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz posli mužov do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter; býva u iosteho Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dovoch služob a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, vsetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na teste a blízili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyskakol, chcel juť. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a postupovať akusi nádobu, ale keď prestieračlo, spust' a ne za štyri rohy na zem. Boli v nej vsetky druhy stvořcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstan, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nlyahym činom, Páne, ved som niktý nejedol niti poskorené a necisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh očistil, ty nenazývaj poskoreným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpaloch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytvali sa na Šimonov dom. Zavolať a pýtať sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ale Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú t'a tria muži. Vstan teda, zo dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Koľki čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabodný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pochyn od sväteho anjela aby si t'a pozval do domu a vypočul tvoje slova.“ Zavolať ich teda dnu a pochostil. Na druhý deň vstal a siel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaždzali. V ďalšom deň prísiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozoanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu Enohám a počkal sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ale sa s ním rozprával, vosieli dnu a násiel tam mnoho zhromáždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nemie spolit“ ani stretnut' s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poskoreným alebo necistým človekom. Preto som prísiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, koľki čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielem odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Posli teda do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teda a ty si si dobre urobil, že si prísiel. A teraz sme my vsetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli vsetko, čo ti Pán príkazal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadzrá niktomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval počet sŕze Ježísa Krista; on je Pánom vsetkých: Vy viete, čo sa počnúť od Galilej po Eriste, ktorý hľasal Ján, dialo po celej Judei; ale Boh pomazal Ježíša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval vsetkých posadnutých diabodom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami vsetkeho, čo urobil v judejských krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzniešiel a dal mi, aby sa zjavil – nie vsetkemu l'udu, ale svedcom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a piši. A príkazal nám, aby sme l'udu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za súdca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú vsetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každy, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na vsetkých, čo potúvali slovo. A veriaci z obreží, čo príšli s Petrom, žasli, že sa dar Duchha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovorit jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Može ešte niečo zabrániť, aby boli vodou pokrestení, čo dostali Duchha Svätého tak ako my?“ A počkával ich pokrestiť v mene Ježísa Krista. Potom ho prosili, aby u nich niečo k deň zostal.